

ŽUPNE OBAVIJESTI

- 4.10. PONEDJELJAK** – *Sv. Franjo Asiški, redovnik; spomendan*
– 7.30 + Kosec Franjo i Ana
- 5.10. UTORAK** – *Sv. Faustina Kowalska, redovnica; spomendan*
– 7.30 + Hrman Milka god. i Josip
- 6.10. SRIJEDA** – 7.30 – kapelica: + Marjanović Filip god., Anica i Anđa
- 7.10. ČETVRTAK** – *Blažena Djevica Marija od Krunice; spomendan*
– 7.30 + Tuđan Bartol god., Štefanija i Ana
- 8.10. PETAK**– 7.30 + Šoković Ružica i Stjepan; Nedić Ilija, Škec Valent;
zahvala Kraljici Krunice
- 9.10. SUBOTA – 18:00 – skupna sveta misa:** + na čast Milosrdnom Isusu; + Rihtarić Anka i Branko; Đurkas Damir; + Tenšić Vjekoslava; + Vugrinec Katarina i Tomo; + zahvala sv. Anti; + Višnjic Evica god. i Ivan; Antun, Marija; Videc Ivan; + Zlatunić Jelena i Mijo; + Sačić Brankica god., Stanislav, Vladimir; Kobal Marija god. i Đuro; + Višnjic Ivan i Petar; Mišak Štefica; + Tomašković Ana, Lucija i Dragutin; + Vugrinec Ivan god., Gabrijel i Ivanka; + Mišak Katarina i Franjo; Šincek Franjo; + Marija Vugrinec; + Stjepan Matečak; + Žmuk Tomo, Marija i sinovi; + na čast sv. Ivanu Krstitelju; + Tropšek Josip god., Letina Dragutin i Ana; + na jednu nakanu; + Sačić Marija god. i Pavao; Hrman Ivan i Jelica; + Hrupek Stjepan i Alen; + Drago Marjanović; + Jako Jakovljević i roditelji; + za duše u čistilištu; + Novosel Josip i Pavel, roditelji; + Kušen Verica, Mira i Nada; + Ivan i Marija Hren; Martin Pošpaić; + na nakanu; + Pozder Franjo i obitelj; + Milica god. i Matko Djak
- 10.10. 28. NEDJELJA KROZ GODINU** – Dan zahvalnosti za Božja dobročinstva
7:30 + župna sveta misa
9:30 + Vugrinec Branimir god., Bartol, Milka i roditelji
11:00 + Mišak Stjepan god. i obitelj
15:00 sati: listopadska pobožnost!

- TISAK: župni listić; Glas koncila, Glasnik Srca Isusova i Marijina
 - u srijedu u 20:00 sati: proba župnog zbora.
 - u subotu u 10:00 sati: susret ministranata. Pozivamo i nove ministrante, učenike 3. razreda, da nam se pridruže!
- ŽUPNA KATEHEZA:** – prvopričesnici: 3.b razred!; četvrtak!, 16:00 sati;
– krizmanici: 8.a razred; petak, 15:30 sati;
8.b razred; petak, 16:15 sati;
– 7.b! razred: utorak, 15:00 sati;
– 7.a! razred: utorak, 15:45 sati.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš; žpk.; mob: 098 9678 518;
listopad, 2021.; Široke Ledine 4, Trnovec; web: www.zupa-trnovec.hr;
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 45 (664)

3. listopada 2021.

27. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Post 2, 18-24

Psalam: Ps 128, 1-6

Drugo čitanje: Heb 2, 9-11

Evangelje: Mk 10, 2-16

Kroz mjesec rujan preminuli su naši župljani: + Zdravko Županić (r. 1957.); + Katica Perši r. Vugrinec (r. 1932.); + Drago Marjanović (r. 1961.); + Stanislav Majcen (r. 1950.); + Slavica Ružić r. Vugrinec (r. 1945.); + Stjepan Matečak (r. 1944.); + Marija Vugrinec r. Tuđan (r. 1947.).

Molimo za njih i za sve naše drage pokojne!

Misa je duga, kažeš, a ja dodajem: jer je tvoja ljubav kratka.

— **Sv. Josemaria Escriva**

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Kada smo bili mali sanjali smo i maštali kako čim prije odrasti i imati svoju slobodu, kako nećemo ovisiti o roditeljima ili kome drugome. Mislili smo da nam roditeljske zabrane i prijekori čine život teškim, ali tek sada, kada smo proživjeli određeni životni vijek vidimo da su ti prijekori bili za naše dobro. Iako smo naučili da su roditeljski prijekori bili nama korisni, nikako da naučimo kako je i Bog naš Otac i da On daje određene zapovijedi za naše dobro, a koje olako shvaćamo. Osobito je to vidljivo u današnjim čitanjima.

Prvo čitanje iz Knjige postanka (Post 2, 18-24) govori o stvaranju žene. Bog je stvorio životinje, ali nijedna nije bila na pomoć čovjeku. Stoga je stvorio ženu iz čovjekova rebra. I dok je životinje stvorio od zemlje, ženu je stvorio od čovjekova rebra. Tako žena postaje ravnopravna muškarcu, već na početku stvaranja. I to od početka čovjekove povijesti na zemlji postaje istinsko zajedništvo, bračni vez između muškarca i žene. I kada čovjek vidi ženu izgovara prekrasno svjedočanstvo o svojoj ženi: „Evo kosti od mojih kosti, mesa ode mesa mojega!“ I upravo u tome iščitavamo što je zapravo brak, nerazdvojiva veza između muškarca i žene. Jer stvaranjem bračne zajednice te dvije osobe postaju jedno tijelo. To jedno tijelo označuje da supružnici ovise jedno o drugome, ne na način da jedno bez drugoga ne bi bili sposobni živjeti, već da jedno drugo trajno pomažu, bezuvjetno vole i pružaju si sigurnost i utjehu. I to u dobru i zlu, zdravlju i bolesti...

Sveti pisac dalje nastavlja: „Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza ženu svoju...“ Znamo da je najjača krvna veza između roditelja i djeteta, ali roditeljska je uloga u životu djece ograničena. Roditelji su pozvani odgajati svoje dijete do osamostaljenja. Ne ga vječito držati uza se, jer tada brak postaje nalik nekoj tvrtki. Supružnici tada počinju zanemarivati svojeg bračnog druga. Tako se danas može često čuti kako su djeca najbitnija, a ne muž ili žena jer, eto, djecu ne možeš zamijeniti... Tako prvenstvena zadaća braka postaje udobnost i komocija djece, a Božja je zapovijed da se najprije supružnici vole. U takvoj okolini, gdje su otac i majka povezani ljubavlju i djeca mogu odrasti i postati zreli, odgovorni i samostalni ljudi koji su sposobni voljeti i koji su se sposobni žrtvovati za dobro svojeg supružnika, a kasnije i obitelji.

Isus u evanđelju (Mk 10, 2-16) daje konačnu točku na ovaj odlomak iz Knjige postanka riječima: „Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!“ Isus ovdje želi naglasiti kako je brak Božje djelo, ne ljudsko, jer kad bi i bio ljudsko onda bi se mogao lako razvrgnuti. Kako u braku, tako i u svakom pozivu dolazi do nesuglasica, kriza, svađa, ali bitno je uvijek vratiti se na početak. I kada se čini nemoguće potrebno je sjetiti se zašto. Zašto sam odabrao/odabrala baš nju/njega, zašto smo se odlučili na zajednički život u kojem jedno drugome obećavamo vjernost do smrti. I tada dolazimo do jednog jedinog odgovora – LJUBAV. Taj božanski dar omogućuje prevladati svaku krizu i svaku svađu. Završio bih s jednim dijelom iz Katekizma katoličke Crkve: „Može izgledati teško, čak nemoguće, za cijeli se život vezati uz jedno ljudsko biće. Stoga je još potrebnije naviještati Dobru vijest da nas Bog ljubi potpunom i neopozivom ljubavlju, da su supružnici dionici te ljubavi, da ih Bog vodi i podupire te po svojoj vjernosti mogu oni biti svjedoci vjerne ljubavi Božje. Muž i žena koji Božjom milošću, često u vrlo teškim uvjetima, daju takvo svjedočanstvo zaslužuju zahvalnost i potporu crkvene zajednice.“ (KKC 1648)

Dominik Hrupek

SVETI FRANJO ASIŠKI, 4. LISTOPADA

Sveti Franjo Asiški rodio se početkom god. 1182. u Asizu kao sin trgovca Pietra di Bernardonea i Ivane. U odsutnosti oca krstila ga je majka davši mu ime Ivan. Otac je tome imenu kasnije dodao Franjo, s kojim je taj svetac ušao u ljudsku povijest. Mališan je u župnoj školi sv. Jurja naučio čitati i pisati. Kao dječak i mladić bavio se prodajom sukna, što je bilo zanimanje i njegova oca. Uz posao živahni je mladić u sebi osjećao vatrenu želju da bude prvi, da prednjači, da se na neki način odlikuje. Volio je svečanosti, raskoš, bio prilično lakomislen. Uz te manje savršene prirodne kvalitete imao je i boljih: tankočutnu osjećajnost, samilost prema siromasima, kojima bi dijelio obilnu milostinju, a bio je i čudoredno neporočan. Bio je tako upadan i osebujan da je bio vođa vesele mladenačke asiške družbe, “kralj gozba i zabava”, u kojima je znao potrošiti dosta očeva novca. Zanesen avanturizmom i slavom, sudjelovao je aktivno i u oružanim razmiricama između Asiza i Peruggie, između naroda i feudalaca. Već je u tom razdoblju njegova života nazrijevati neke klice Božjega poziva.

Franjino je propovijedanje palilo, a još više primjer. Potreseni njima, samo nekoliko dana kasnije pridružiše mu se prvi sudrugovi novoga načina života: bogati trgovac Bernardo da Quintavalle, pravnik Pietro Cattani, zatim ponizni brat Egidije iz Asiza i neki drugi, njih 12 skupa s Franjom na broju. Sveti Franjo ih je godinu dana poučavao, a onda počeo slati na propovijedanje. Sakupivši neke evanđeoske tekstove, sastavio je prvu kratku Formulu života ili Prvotno pravilo života manje braće. To je pravilo usmeno potvrdio papa Inocent III. Bilo je to negdje u travnju 1209. ili 1210. god. To je godina kanonskog utemeljenja Reda manje braće, kako ga je svetac nešto kasnije nazvao. A to je ime dao svome redu iz posve evanđeoskih motiva i pobuda. Želio je da sljedbenici i članovi Reda manje braće budu evanđeoski ponizni, spremni na služenje i pokoravanje svima. Tako to tumače najbolji i najkompetentniji Franjini životopisci Celano i sveti Bonaventura. U naše vrijeme Drugi vatikanski sabor pozvao je redove, družbe i kongregacije da idu na izvore, u prvom redu na izvor Evanđelja, a onda na spise, naputke, pravila, konstitucije, što im namriješe njihovi utemeljitelji.

Potvrdivši franjevačko Pravilo, sam Papa je svojim ugledom ovlastio prvu dvanaesticu male braće da posvuda propovijedaju Evanđelje, a velikom tonzurom, kakvu su u još ne tako davna vremena franjevci nosili, uvrstio ih je u klerički red. Tad je vjerojatno i sveti Franjo bio zaređen za đakona, pri čemu je i ostao, jer se iz poniznosti i straha nije usudio pristupiti svećeničkom ređenju.

Serafski otac sveti Franjo gori sav vatrom za duše. Zato želi postati misionar i mučenik. Nakon što je osnovao i drugi franjevački red – klarise – ili “Siromašne dame od sv. Damjana”, odjenuvši prije toga u redovničko odijelo sv. Klaru, Franjo putuje prema Palestini, zatim prema Španjolskoj i Maroku. Sa svih se tih putovanja zbog bolesti i oluja morao vratiti kući ne došavši do cilja. No nije odustajao od svojih apostolskih namjera pa je god. 1219. uspio ipak doći u Svetu Zemlju, u Siriju i Egipat, gdje je propovijedao u prisutnosti dobrohotnog i razboritog sultana Al-Malik al-Kamila. Na taj je način svojim sinovima otvorio prostrano polje misionarskoga rada na Bliskom istoku.

Višnji i slavni Bože, rasvijetli mine srca moga i daj mi pravu vjeru, čvrsto ufanje i savršenu ljubav, razum i znanje, Gospodine, da vršim tvoju svetu i istinitu zapovijed. Amen.